

Reactie op het Edict door Isaac Abravanel

Majesteiten, Abraham Senior en ik dank u voor deze gelegenheid om onze laatste verklaring af te leggen namens de Joodse gemeenschappen die wij vertegenwoordigen. Graven, hertogen en feesttenten van het hof, cavaliers en dames ... het is geen grote eer als een Jood wordt gevraagd om te pleiten voor de veiligheid van zijn volk.

Maar het is een grotere schande wanneer de koning en koningin van Castilië en Aragon, en inderdaad van heel Spanje, hun glorie moeten zoeken in de uitwijzing van een onschuldig volk.

Ik vind het erg moeilijk te begrijpen hoe elke Joodse man, vrouw en kind een bedreiging kan vormen voor het katholieke geloof. Zeer sterke ladingen.

We vernietigen je?

Het tegendeel is waar. Hebt u in dit edict niet toegegeven dat u alle joden tot een beperkte ruimte hebt beperkt en onze wettelijke en sociale voorrechten hebt beperkt, om nog maar te zwijgen van het feit dat we ons gedwongen hebben schandelijke badges te dragen? Heeft u ons niet onderdrukkend belast? Heb je ons niet dag en nacht geterroriseerd met je duivelse inquisitie? Laat me deze zaak voor alle aanwezigen volkomen duidelijk maken: ik zal niet toestaan dat de stem van Israël op deze dag tot zwijgen wordt gebracht.

Hoor, hemel, luister, koning en koningin van Spanje, want ik, Isaac Abravanel, spreek tot u. Ik en mijn familie stammen rechtstreeks af van koning David. Echte koninklijke kracht, het bloed van de Messias, stroomt in mijn aderen. Het is mijn erfenis en ik verkondig het nu in de naam van de God van Israël.

Namens mijn volk, het volk van Israël, de uitverkorene van God, verklaar ik hen onberispelijk en onschuldig aan alle misdaden die in dit edict van gruwel zijn uitgesproken. De misdaad, de overtreding, is voor jou, niet voor ons, te dragen. Het onrechtvaardige decreet dat u vandaag bekendmaakt, zal uw ondergang zijn. En dit jaar, dat u zich voorstelt als het jaar van de grootste glorie van Spanje, zal de grootste schande van Spanje worden.

Zoals eer de beloning is van individuele deugd, zo te wereldse bekendheid van koningen en koninginnen is hun rechtmatige verdienste voor nobele daden. Dus ook wanneer ongepaste handelingen worden gepleegd door en individueel, lijdt de reputatie van die persoon. En wanneer koningen en koninginnen schandelijke daden plegen, doen ze zichzelf grote schade aan. Zoals gezegd, hoe groter de persoon die een fout maakt, hoe groter de fout.

Fouten, indien vroegtijdig herkend, kunnen worden gecorrigeerd. De losse steen die de constructie ondersteunt, kan weer op zijn plaats worden gezet. Zo kan ook een foutief edict, indien op tijd betrapt, ongedaan worden gemaakt. Maar religieuze ijver heeft de rede ondermijnd en een misleide raad heeft een gezond oordeel verdraaid. De dwaling van het edict zal spoedig onomkeerbaar worden als de daad die het verkondigt.

Ja, mijn koning en koningin, hoor me goed: dwaling, uw dwaling, diepgaand en niet te corrigeren, zoals Spanje nog nooit eerder heeft gezien. Jij en jij alleen bent verantwoordelijk. Zoals wapens de macht van een natie meten, meten kunst en letters haar fijnere gevoeligheden. Ja, je hebt de moslim ongelovige vernederd met de kracht van je leger, wat bewijst dat je bekwaam bent in de krijgskunst. Maar hoe zit het met je innerlijke gemoedstoestand? Met welk recht gaan uw Inquisiteurs op het platteland met

duizenden boeken branden in openbare vreugdevuren? Met welk gezag willen kerkgangers nu de immense Arabische bibliotheek van dit grote Moorse paleis verbranden en de onschatbare manuscripten vernietigen? Door wiens rechten? Op wiens gezag? Wel, het is door uw autoriteit, mijn koning en koningin. In je hart van hart wantrouw je de kracht van kennis en respecteer je alleen macht. Bij ons Joden is het anders. Wij Joden koesteren kennis enorm. In onze huizen en in onze gebedshuizen is leren een levenslange bezigheid. Leren is onze levenslange passie; het is de kern van ons wezen; het is de reden, volgens onze wijzen, waarvoor we zijn geschapen. Onze felle liefde voor leren zou een tegenwicht kunnen vormen voor je overdreven liefde voor macht. We hadden kunnen profiteren van de bescherming die uw koninklijke wapens bieden, en u had meer kunnen profiteren van de vooruitgang en uitwisseling van kennis in onze gemeenschap. Ik zeg je dat we elkaar hadden kunnen helpen.

Zoals we worden herinnerd aan onze eigen onmacht, zal uw natie lijden onder de krachten van onevenwicht die u in beweging hebt gezet. Eeuwenlang zullen uw nakomelingen duur betalen voor uw fout van het heden. Aangezien het de wapens zijn die u het meest bewondert, zult u waarlijk een natie van veroveraars worden - begerig naar goud en buit, levend door het zwaard en regerend met een vuist van post.

Toch zult u een natie van analfabeten worden; uw leerinstellingen, uit angst voor de ketterse besmetting van buitenaardse ideeën uit andere landen en andere volkeren, zullen niet langer worden gerespecteerd. In de loop van de tijd zal de eens zo grote naam van Spanje onder de naties een gefluisterd woord worden: Spanje, de arme onwetende is geweest; Spanje, de natie die zoveel belofte toonde en toch zo weinig bereikte.

En dan zal Spanje zich op een dag afvragen: wat is er van ons geworden? Waarom zijn we een lachertje onder de naties? En de Spanjaarden van die dag zullen in hun verleden kijken en zich afvragen waarom dit zo is gekomen. En degenen die eerlijk zijn, zullen naar deze dag en dit tijdperk verwijzen als de tijd dat hun val als natie begon. En de oorzaak van hun ondergang zal niemand minder zijn dan hun gerespecteerde katholieke vorsten, Ferdinand en Isabella, veroveraars van de Moren, verdrijvers van de Joden, grondleggers van de inquisitie en vernietigers van de onderzoekende Spaanse geest.

Dit edict is een getuigenis van christelijke zwakheid. Het toonde aan dat wij Joden in staat zijn om het eeuwenoude argument tussen de twee geloven te winnen. Het verklaart waarom er 'valse christenen' zijn. dat wil zeggen christenen wier geloof is geschokt door de argumenten van de jood die beter weet. Het verklaart waarom de christelijke natie zo gewond zou zijn als zij beweert te zijn. De christelijke meerderheid wil de Joodse oppositie het zwijgen opleggen en heeft besloten niet verder te argumenteren, maar de bron van gevaarlijke tegenargumenten te elimineren. De gelegenheid voor de joden zal na vandaag niet worden verleend.

Dit is de laatste kans op Spaanse bodem om onze zaak te verklaren. In deze laatste paar momenten van vrijheid die mij door de Koning en de Koningin zijn verleend, zal ik als woordvoerder van het Spaanse Jodendom stilstaan bij één punt van het theologische geschil. Ik zal je een afscheidsboodschap achterlaten, hoewel je het niet leuk zult vinden.

De boodschap is simpel. Het historische volk van Israël, zoals het zichzelf traditioneel heeft gevormd, is de uiteindelijke rechter van Jezus en zijn beweringen de Messias te zijn. Aangezien de Messias bestemd was om Israël te redden, moet het aan Israël zijn om te beslissen wanneer het gered is. Ons antwoord, het enige antwoord dat ertoe doet, is dat Jezus een valse Messias was. Zolang het volk van Israël leeft, zolang Jezus 'eigen volk hem blijft afwijzen, kan je religie nooit als waar worden gevalideerd. Je kunt alle volkeren en wilden van de wereld bekeren, maar zolang je de Jood niet hebt bekeerd, heb je niets bewezen, behalve dat je de niet-geïnformeerden kunt overtuigen.

We laten u achter met deze geruststellende kennis. Want hoewel u over onze macht kunt beschikken, hebben wij de hogere waarheid. Hoewel u over onze personen kunt beschikken, kunt u niet beschikken over onze heilige zielen en de historische waarheid waarvan alleen wij getuigen.

Luister, koning en koningin van Spanje, want op deze dag bent u toegetreden tot de lijst van kwaaddoeners tegen het overblijfsel van het Huis van Israël. Als u ons probeert te vernietigen, zullen uw wensen voor niets komen, want grotere en machtigere heersers hebben geprobeerd met ons te eindigen, en dat is allemaal mislukt. In andere landen ver hiervandaan zullen we inderdaad voorspoedig zijn. Waar we ook gaan, de God van Israël is met ons. En wat jou betreft, Koning Ferdinand en Koningin Isabella, Gods hand zal de arrogantie in je hart uitstrekken en straffen.

Wee u, schrijvers van ongerechtigheid. De komende generaties zal worden verteld en opnieuw verteld hoe onvriendelijk je geloof was en hoe blind je visie was. Maar meer dan dat uw daden van haat en fanatisme, de moed van het volk van Israël zal worden herinnerd voor het opkomen tegen de macht van het keizerlijke Spanje, vasthouden aan het religieuze erfgoed van onze vaders, zich verzetten tegen uw verlokkingen en uw onwaarheden.

Verdrijf ons, verdrijf ons uit dit land dat we niet minder koesteren dan jij. Maar we zullen u gedenken, koning en koningin van Spanje, zoals onze heilige boeken degenen herinneren die onze schade zochten. Wij Joden zullen uw prestaties achtervolgen op de pagina's van de geschiedenis ... en de herinneringen aan ons lijden zullen uw naam meer schade toebrengen dan alles wat u ons ooit zou kunnen aandoen.

We zullen jou en je verachtelijke Edict of Expulsion voor altijd herinneren.

Edict Response by Isaac Abravanel

Your Majesties, Abraham Senior and I thank you for this opportunity to make our last statement on the behalf of the Jewish communities that we represent. Counts, dukes, and marquees of the court, cavaliers and ladies.... it is no great honor when a Jew is asked to plead for the safety of his people.

*But it is a greater disgrace when the King and Queen of Castile and Aragon, indeed of all Spain, have to seek their glory in the expulsion of a harmless people.
I find it very difficult to understand how every Jewish man, woman, and child can be a threat to the Catholic faith.
Very, very strong charges.*

We destroy you?

It is indeed the opposite. Did you not admit in this edict to having confined all Jews to restricted quarters and to having limited our legal and social privileges, not to mention forcing us to wear shameful badges? Did you not tax us oppressively? Did you not terrorize us day and night with your diabolical Inquisition? Let me make this matter perfectly clear to all present: I will not allow the voice of Israel to be stilled on this day.

Hear, O heavens, and give ear, King and Queen of Spain, for I, Isaac Abravanel, speak unto you. I and my family are descended directly from King David. True royal bold, the blood of the Messiah, runs in my veins. It is my inheritance, and I proclaim it now in the name of the God of Israel.

On behalf of my people, the people of Israel, the chosen of God, I declare them blameless and innocent of all crimes declared in this edict of abomination. The crime, the transgression, is for you, not us, to bear. The unrighteous decree you proclaim today will be your downfall. And this year, which you imagine to be the year of Spain's greatest glory, will become of Spain's greatest shame.

As honor is the reward of individual virtue, so too worldly renown of kings and queens is their proper due for noble deeds. So, too, when unseemly acts are committed by an individual, that person's reputation suffers. And when kings and queens commit shameful deeds, they do themselves great harm. As it is said, the greater the person who errs, the greater the error.

Errors, if recognized early, can be corrected. The loosened brick that supports the structure can be reinserted into position. So, too, a mistaken edict if caught in time can be undone. But religious zeal has undermined reason, and misguided counsel has perverted sound judgement. The error of the edict will soon become irreversible as the very deed which it proclaims.

Yes, my king and queen, hear me well: error, your error, profound and uncorrectable, the likes of which Spain has never seen before. You and you alone are responsible. As arms measure the might of a nation, so arts and letters measure its finer sensibilities. Yes, you have humbled the Moslem infidel with the force of your army, proving yourselves able in the art of war. But what of your inner state of mind? By what right do your Inquisitors go about the countryside burning books by the thousands in public bonfires? By what authority do churchmen now want to burn the immense Arabic library of this great Moorish palace and destroy its priceless manuscripts? By whose rights? By whose authority? Why, it is by your authority, my king and queen. In your heart of hearts, you distrust the power of knowledge, and you respect only power. With us Jews it is different. We Jews cherish knowledge immensely. In our homes and in our prayer houses, learning is a lifelong pursuit. Learning is our lifelong passion; it is at the core of our being; it is the reason, according to our sages, for which we were created. Our fierce love of learning could have counterbalanced your excessive love of might. We could have benefited from the protection offered by your royal arms, and you could have profited the more from our community's advancement and exchange of knowledge. I say to you we could have helped each other.

As we are reminded of our own powerlessness, so your nation will suffer from the forces of disequilibrium that you have set in motion. For centuries to come, your descendants will pay dearly for your mistake of the present. As it is might of arms you most admire, you shall verily become a nation of conquerors - lusting after gold and spoils, living by the sword and ruling with a fist of mail.

Yet you shall become a nation of illiterates; your institutions of learning, fearing the heretical contamination of alien ideas from other lands, and other peoples, will no longer be respected. In the course of time, the once great name of Spain will become a whispered byword among the nations: Spain, the poor ignorant has-been; Spain, the nation which showed so much promise and yet accomplished so little.

And then one day Spain will ask itself: what has become of us? Why are we a laughing - stock among nations? And the Spaniards of that day will look into their past and ask themselves why this came to be. And those who are honest

will point to this day and this age as the time when their fall as a nation began. And the cause of their downfall will be shown to be none other than their revered Catholic sovereigns, Ferdinand and Isabella, conquerors of the Moors, expellers of the Jews, founders of the Inquisition, and destroyers of the inquiring Spanish mind.

This edict is a testimony to Christian weakness. It shown that we Jews are capable of winning the centuries - old argument between the two faiths. It explains why there are "false Christians." that is, Christians whose faith has been shaken by the arguments by the Jew who knows better. It explains why the Christian nation would be as injured as it claims to be. Desiring to silence Jewish opposition, the Christian majority has decided not to argue any further, but rather to eliminate the source of dangerous counter - argument. The opportunity to the Jews is not to be granted after today.

This is the last opportunity on Spanish soil to state our case. In these last few moments of freedom granted to me by the King and Queen, I as the spokesman of Spanish Jewry, will dwell on one point of theological dispute. I will leave you with a parting message although you will not like it.

The message is simple. The historical people of Israel, as it has traditionally constituted itself, is the final judge of Jesus and his claims to be the Messiah. As the Messiah was destined to save Israel, so it must be for Israel to decide when it has been saved. Our answer, the only answer that matters, is that Jesus was a false Messiah. As long as the people of Israel lives, as long as Jesus's own people continue to reject him, your religion can never be validated as true. You can convert all the peoples and savages of the World, but as long as you have not converted the Jew, you have proved nothing except that you can persuade the uninformed.

We leave you with this comforting knowledge. For although you can dispose of our power, we have the higher truth. Although you can dispose of our persons, you cannot dispose of our sacred souls and the historical truth to which only we bear witness.

Listen, King and Queen of Spain, for on this day you have joined the list of evil-doers against the remnant of the House of Israel. If you seek to destroy us, your wishes will come for naught, for greater and more powerful rulers have tried to finish with us, and all have failed. Indeed, we shall prosper in other lands far from here. For wherever we go, the God of Israel is with us. And as for you King Ferdinand and Queen Isabella, God's hand will reach out and punish the arrogance in your heart.

Woe unto you, authors of iniquity. For generations to come, it will be told and retold how unkind was your faith and how blind was your vision. But more that your acts of hatred and fanaticism, the courage of the people of Israel will be remembered for standing up to the might of imperial Spain, clinging to the religious inheritance of our fathers, resisting your enticements and your untruths.

Expel us, drive us from this land that we cherish no less than you do. But we shall remember you, King and Queen of Spain, as our Holy Books remember those who sought our harm. We Jews shall haunt your accomplishments on the pages of history... and the memories of our sufferings will inflict greater damage upon your name that anything you can ever hope to do to us.

We shall remember you and your vile Edict of Expulsion forever.